

ת"פ 63505/01/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד נעימי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 63505-01-17 מדינת ישראל נ' נעימי(עציר)

לפני
בעניין: כבוד השופטת טל תדמור-זמיר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד נעימי

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של החזקת נשק - אקדח חצי אוטומטי FN בעל מספר סידורי L31685/61673 קליבר 9 מ"מ טעון במחסנית ובתוכה 13 כדורי תחמושת 9 מ"מ, אותו החזיק הנאשם ביום 1.1.17 בבית אמו ואחותו בכפר ג'דידה - מפר.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

1. **ב"כ המאשימה** טען כי העבירה בה הורשע הנאשם היא שעומדת בבסיס עבירות השימוש בנשק, מדובר בתופעה שמקבלת תאוצה ועל בית המשפט להילחם בתופעה, באמצעות הטלת ענישה מרתיעה. כן טען כי המסוכנות נובעת מעצם העברת כלי הנשק מיד ליד, כפי שקרה גם במקרה דנן, בהפנתו לחוות הדעת ת/36, ממנה עולה כי האקדח היה מעורב באירוע נוסף. ב"כ המאשימה הוסיף כי אין מדובר באירוע ספונטני, אלא אירוע מתוכנן, כשחלקו של הנאשם בהחזקה בלעדי והנזק הפוטנציאלי עצום, שכן יכול היה להוביל לתוצאות טרגיות. עוד טען כי הנאשם ביצע את העבירה זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר ממושך ובנסיבות האמורות, על מתחם העונש לנוע בין שנה לשלוש שנות מאסר.

ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 2 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות הקשורות בנשק בגין נדון למאסר ממושך, לצד מאסר מותנה בן 12 חודשים שהינו בר הפעלה וביקש, בהתחשב באי קבלת האחריות, בעבר הפלילי ובביצוע העבירה כשמעל ראשו מרחף מאסר מותנה ממושך, לגזור על הנאשם מאסר ברף העליון של המתחם שהוצג על ידו, להפעיל המאסר המותנה במצטבר ולהטיל מאסר על תנאי וקנס משמעותי. ב"כ המאשימה הוסיף כי הנאשם עצור מיום 8.1.17 והגיש פסיקה לתמוך עתירתו.

2. **ב"כ הנאשם** הדגיש את זכותו של הנאשם לנהל הוכחות ופירט את הנסיבות המיוחדות שהובילו את הנאשם לעשות כן במקרה דנן. כן טען כי בסופו של הליך הנאשם הורשע בהחזקת נשק ביום ספציפי ולא בהתייחס לתקופה וכי לא הובאו ראיות לביצוע פעולה נוספת בנשק. ב"כ הנאשם הוסיף כי ישנה חשיבות למטרות החזקת הנשק, בהפנותו לפסיקה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ הנאשם טען כי הנשק הוחזק בתוך בית שאף הנאשם, שהינו מאוים, גר בו, כי העבירה נעדרה תכנון או תחכום, כי מדובר בנשק אחד, בעבירה של החזקה ולכן על מתחם העונש לנוע ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

בהתייחס לנסיבותיו של הנאשם, ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התנדב לשירות קרבי בצה"ל, עם סיום השירות הצבאי עבד ואז ביצע עבירה יחד עם קרוב משפחה ונדון למאסר. עם שחרורו ממאסר החל לעבוד עם קרוב משפחה. אחיו המנוח ניסה להשכין שלום בכפר ולמנוע ביצוע פשע, אולם ניסיון זה עלה לו בחייו והוא נרצח, בנסיבות בהן הנאשם ישב ברכב ובמושב האחורי ישבה בתו הקטנה של המנוח. בתוצא מהירי באחיו, אף הנאשם נפצע. בגין הרצח הוגש כתב אישום בבית משפט המחוזי בחיפה, הנאשם נכלל ברשימת עדי התביעה והדבר גרם לכך שהוא מאוים. יתרה מזאת, ביום בו הנאשם אמור היה להעיד בתיק הרצח, הוא הותקף בתא המעצר באופן שנשברה לו אצבע וכן ארובת העין ולמעשה עדותו נמנעה. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם שוהה כשנה במעצר והגם שהוא נמצא בהפרדה נוכח היותו מאוים, הוא משמש כאסיר תומך (הוצגה תעודת הערכה). כן הדגיש כי תנאי מעצר קשים יותר מתנאי מאסר, קל וחומר כשהנאשם מצוי בהפרדה.

ב"כ הנאשם הגיש מכתב מראש המועצה המקומית ג'דידה-מכר, ממנו ביקש ללמוד על סיכויי שיקום, מסמכים המלמדים על מצבה הרפואי של אמו של הנאשם וביקש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שהוצע, להסתפק בתקופת המעצר ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף.

ב"כ הנאשם אף הוא הפנה לפסיקה לתמוך עתירתו.

3. **הנאשם** ביקש שבית המשפט יעזור לו ואמר שהוא רוצה להשתחרר, להקים משפחה ולהתחיל חיים חדשים.

מתחם העונש ההולם

4. בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, התשע"ב - 2012 נקבע כי ככלל, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**")). עקרון זה פורש בפסיקת בית המשפט העליון כעקרון הגמול (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' **מדינת ישראל** (5.8.13)).

5. אשר לחומרת העבירה - לא אחת נקבע בפסיקה כי בעבירות נשק טמון פוטנציאל הרסני, שכן לרוב עבירות אלה מבוצעות כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות. לדאבון הלב, ניסיון החיים מלמד כי נשק אשר מוחזק על ידי מי שאינו מורשה להחזיקו, משמש על פי רוב לפעילות עבריינית, העלולה לסכן עוברי אורח תמימים. הנשק אף עשוי למצוא דרכו למפגעים למיניהם ופגיעתו עלולה להיות הרת אסון. ההסלמה שחלה בעבירות נשק בשנים האחרונות וזמינותם של

כלי הנשק, מערערים את הסדר החברתי ופוגעים בתחושת הביטחון האישי של אזרחי המדינה. כך לדוגמה נקבע בע"פ 6294/10 אלקיעאן ואח' נ' מדינת ישראל (13.2.2011):

"כפי שנפסק לא אחת, החזקה של כלי נשק על ידי אדם שאינו מורשה בכך, בפרט כאשר מדובר בנשק מוכן לפעולה, יש בה פוטנציאל להוביל לתוצאות קשות, וזאת גם מקום שבו הנשק מוחזק, לכאורה, למטרות "הגנה עצמית" בלבד. המציאות השוררת בארץ, המתבטאת בזמינותו של נשק חם, שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה. יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל".

(ראו גם ע"פ 7502/12 בסאם כוויס נ' מדינת ישראל (25.06.13); ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל (25.02.14); ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי (22.02.07)).

6. אשר למדיניות הענישה - ברוח הדברים האמורים, נקבע כי יש להחמיר בעונשיהם של המחזיקים כלי נשק שלא כדין, אף כאשר מדובר במי שעברו הפלילי נקי ובמי שיש לו נסיבות אישיות שבמקרים אחרים היו מביאות להקלה בעונש. בית המשפט העליון חזר ופסק כי בעבירות נשק יש ליתן משקל מרכזי לאינטרס הציבורי המחייב ענישה מחמירה ומרתיעה בשל החומרה היתרה הנלווית לעבירות אלה ובשל הסיכון הממשי לשלום הציבור הטמון בהן (ראה למשל ע"פ 5604/11 נאסר נ' מ"י (5.10.11); ע"פ 6985/12 כאמל נפאפה אחמד נ' מדינת ישראל (17.03.13); ע"פ 5120/11 בילאל שתיווי נ' מדינת ישראל (12.12.11); ע"פ 2251/11 ג'מאל נ' מדינת ישראל (26.10.11); ע"פ 2368/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל (4.12.11); וע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור (1.2.15)).

עם זאת - עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד כי קשת הענישה בעבירות בנשק רחבה היא ותלויה בנסיבותיו ובמאפייניו הייחודיים של המקרה הקונקרטי, כאשר כל מקרה נבחן על-פי נסיבותיו. כך למשל, ניתן משקל למניע שעומד מאחורי החזקת הנשק ומשכך קיימים הבדלים בענישה שנגזרת על כל נאשם ונאשם. כי כך, לא קל למצוא מקרים שנסיבותיהם זהות לנסיבות בהן עסקינן. אביא להלן מקרים דומים, תוך שנהיר לי כי נסיבות חלקם חמורות מנסיבות המקרה דנן.

בע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור (1.2.15) נדון עניינו של נאשם שהחזיק בחצרו אקדח ובו כדור חי במצב "הכנס". במהלך מעצרו הנאשם התנגד וניסה לברוח. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל, ברם בסופו של יום סטה ממתחם העונש מחמת שיקולי שיקום (משיב נורמטיבי, התחרט והביע נכונות להשתתף בתכנית של מחלקת הרווחה בכפרו) וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של הנאשם על 8 חודשי מאסר בפועל, באשרו את מתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי.

ברע"פ 5545/11 כמאל מחאג'נה נ' מ"י (9.7.12) דובר בנאשם שהחזיק מתחת למושב הנהג במכונית אקדח מסוג FN ובו מחסנית שהכילה 7 כדורי אקדח 9 מ"מ. בכיס מעילו של הנאשם נתפסו 13 כדורי אקדח 9 מ"מ נוספים ונקבע כי הוא החזיק בנשק לאחר שאחיו נרצח. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 3.5 שנות מאסר, אולם ערעורו של

הנאשם על חומרת העונש התקבל. בית המשפט העליון עמד על חומרת העבירות, אולם קבע כי הנאשם אדם נורמטיבי, עובד לפרנסתו, וכישלונו החד-פעמי אינו מצדיק מאסר לשנים ארוכות כל-כך ולכן גזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 5604/11 **נידאל נאסר נ' מדינת ישראל** (5.10.11) דובר בנאשם שהחזיק בביתו אקדח ברטה 9 מ"מ קצר ומחסנית ובה 8 כדורים. בית המשפט המחוזי גזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים וערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, אשר קבע כי האיזונים שערך בית המשפט המחוזי (תסקיר החיובי, עבר פלילי שאינו מכביד, התנדבותו בקהילה, נטילת אחריות לצד חומרת העבירה), נכונים הם.

בע"פ 53396-06-13 **זועבי נ' מ"י** (29.10.13) דובר בנאשם שהחזיק בחדרו אקדח מסוג "סמית אנד ווסון" 9 מ"מ, מחסנית ובה 13 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ, שתי שקיות ניילון ובהן בסך הכל 25 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסה ובה 50 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 8-16 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש והגם שקבע כי המתחם שקבע בית משפט השלום צר מדי, בסופו של דבר גזר על הנאשם **7 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (מחוזי חיפה) 553-06-14 **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (18.9.14) דובר בשני נאשמים צעירים שהחזיקו ברכב בו נסעו שני אקדחים ומחסניות. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר בעבירות במדרג שאינו גבוה, כי מתחם הענישה נע **בין 6 חודשי עבודות שירות לשלוש שנות מאסר בפועל** וגזר על הנאשמים **שישה חודשי מאסר בעבודות שירות**.

בת"פ (חי') 69049-11-16 **מ"י נ' שמר** (14.8.17) דובר בנאשם שהחזיק בשידה בחדר השינה בביתו אקדח ברטה בקוטר 9 מ"מ ומחסנית עם תחמושת תואמת, אקדח "יריחו" בקוטר 9 מ"מ ושתי מחסניות מלאות בתחמושת. כן החזיק בכספת בביתו 3 מחסניות וקופסה ובה 37 כדורים בקוטר 9 מ"מ. הנאשם טען כי אקדח הברטה שייך לחתנו שעובד בחברת שמירה ולגבי אקדח היריחו טען כי בארץ מוצאו (קולומביה) היה לו רישיון לאקדח, היה נהוג להחזיק באקדח כהגנה עצמית והוא לא סבר שבארץ הדבר אסור. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובית המשפט קבע כי **מתחם** העונש ההולם נע **בין 4-20 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס.

(ראו גם ת"פ (חד') 59661-05-12 **מ"י נ' אגבאריה** (28.5.14); ת"פ (חד') 17066-04-14 **מ"י נ' מראענה** (ניתן על ידי ביום 21.10.15); ת"פ (חד') 16834-01-16 **מ"י נ' חליל** (ניתן על ידי ביום 4.1.17); ת"פ (חד') 12826-06-15 **מ"י נ' כבהה** (ניתן על ידי ביום 21.1.16); ת"פ (חד') 46417-04-16 **מ"י נ' ג'רבאן** (29.6.16)).

7. אשר ל**נסיונות ביצוע העבירה** - כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם החזיק באקדח בבית אמו, ברווח שבין הקיר למזגן בחדר השינה של האם. מהראיות עלה כי האקדח בצבץ ממקום הימצאו, באופן שניתן היה להבחין בו ובנסיונות איני סבורה כי מדובר בעבירה שבוצעה תוך תחכום רב. עם זאת, עסקינן באקדח טעון במחסנית ובתוכה 13 כדורי תחמושת 9 מ"מ. בכך יש משום נסיבה לחומרה.

8. אשר לטענת הנאשם בדבר החזקת הנשק לשם הגנה עצמית - ראשית, הנאשם כפר בהחזקת האקדח כפירה

מוחלטת ולכן טענתו כי החזיק בו לצורכי הגנה עצמית תמוהה, בלשון המעטה. שנית, עיון בפסיקה מלמד כי בתי המשפט ביכרו את השיקול של פוטנציאל המסוכנות וההגנה על האינטרס הציבורי על פני השיקול של הצורך בהגנה עצמית. דוגמא לכך נמצאת בע"פ 1505/14 **אחמד לידיאוי נ' מדינת ישראל** (4.11.14), שם נקבע:

"החזקה של כלי נשק על ידי מי שאינו מורשה בכך יש בה פוטנציאל להוביל להסלמה חמורה ולתוצאות קשות של כל אירוע בו יהיה מעורב אותו נושא נשק, וזאת אף מקום שהנשק מוחזק אך למטרות 'הגנה עצמית בלבד'".

אף ברע"פ 5785/05 **פואז ענבוסי נ' מדינת ישראל** (11.7.05) נקבע:

"אין להצדיק מעשים של החזקה בלתי חוקית של נשק, גם אם הנשק נרכש לצרכי הגנה עצמית. הנאשם לא היה רשאי לרכוש נשק וכדורי אקדח, שלא כדין, ולא ניתן להתייחס בסלחנות למעשה מעין זה וזאת כדי למנוע פריצת גדר ולגרום לתופעה בה אנשים יחזיקו בכלי נשק באורח בלתי חוקי, כל אימת שיחששו מפני אדם אחר. המציאות הבטחונית בארץ מחייבת החמרה בעבירות אלו, שכן הנשק יכול להתגלגל לידיים עברייניות או עוינות".

אף בת"פ (מחוזי חיפה) 59804-01-17 **מדינת ישראל נ' עאזר** (18.6.17), אליו הפנה ב"כ הנאשם, חרף התרשמותו של בית המשפט כי הנאשם היה מאוים, נקבע מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים (דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בהחזקת אקדח ושני תתי-מקלע מאולתרים, שתי מחסניות תואמות לתתי המקלע המאולתרים, וכן אקדח 9 מ"מ ומחסנית תואמת, בשני מועדים שונים, ברכבו).

9. אם לסכם את מכלול השיקולים שהובאו לעיל - חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, מדיניות הענישה הנוהגת ומידת אשמו של הנאשם, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם האירוע בתיק דנן נע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

10. מלאכת הענישה מלאכה אינדיבידואלית היא ויש לאזן את השיקולים לחומרה עם הנסיבות אותן ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם. אין צורך להכביר מלים על כך שכל מקרה צריך להידון לגופה של העבירה ולגופו של העבריין ולעניין זה די אם אפנה לדברי השופטת דורנר בע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל** שם נקבע:

"ענישת עבריינים אינה עניין מכאני ולא ראוי להטיל גזרי דין לפי תעריפים. בגדר שיקול הדעת הרחב שמוענק לשופטים בשיטתנו שבה החוק קובע עונש מירבי, על השופטים מוטל לקבוע את העונש ההולם לנאשמים האינדיווידואליים העומדים בפניהם".

גישה בסיסית זו לא השתנתה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין.

11. בענייננו, יש לשקול **לחומרה** את עברו הפלילי של הנאשם (ע/1). עברו של הנאשם כולל 2 הרשעות, אחת מהן בגין עבירות נשק, סחיטה באיומים וטיפול בלתי זהיר בחומרי נפץ. בגין אותן עבירות נדון הנאשם למאסר בפועל בן

36 חודשים, לצד מאסר מותנה בן 12 חודשים (ע/2). אותו מאסר מותנה הינו בר הפעלה בתיק דנן ודומה כי קיומו לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות בנשק.

לקולה יש לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי מפי בא כוחו ומהמסמכים שהוגשו לי ובעיקר את רצח אחיו לנגד עיניו, הגם שאין בעובדה זו כדי להצדיק את ביצוע העבירה בה הורשע. כן יש לזקוף לזכות הנאשם את היותו "אסיר תומך". נתון זה מצביע על מאפיינים חיוביים אצל הנאשם ועל נכונותו לתרום לאחרים ולראיה - הנאשם קיבל תעודת הערכה על תפקידו זה.

סוף דבר

בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 החודשים שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה בתיק 16599-04-13 באופן ש-8 חודשים מתוכו ירוצו במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה ו-4 חודשים ירוצו בחופף לו.

סה"כ ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו - 8.1.17.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, על חלופותיו.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 25.2.18.

המוצגים - נשק, מחסנית וכדורים - יושמדו בחלוף המועד להגשת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ח, 21 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

